

ACC. N:R M. 9752:1-2.

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Annette Lousson*
Härad: *Frosta* Adress: *Åspinge*
Socken: *Ö. Åspinge* Berättat av: *Deusamma*
Uppteckningsår: *1945* Född år *1881* i *Ö. Åspinge*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Knyddat beämnin.

s. 1-2. Lu.F. 50.

Kryddat brännvin. Fråget. 50.

Ett gamm. bruk som jag minns som barn, min far brukade färga brännvin. De var stänbart. Han skar barken av grenar av en slänbuska, de lade han på brännvinet. Där gick inte så mycket till ett halvt stöje. De fick färg lika som konjak. Många drack de för konjak. De fick ju anpassa färgen och aha i jäsn när de blev lagom.

Malört är ju en gamm. känd blomma som alltid lagts på brännvin. Gamla hade alltid malörtabrännvin. De var mäst för magen, de tog en nypp malörtabrännvin. I äldre tider, så vid alla gille, så skulle alltid gästerna allt efter som de kom bjudas på besken, den skulle vara stark. Kamfer på brännvin är också ett gamm. bruk. De har används både att dricka, och som utvärtes bruk, mot värk.

Svarta vinbär har använts. De skall först torka, sen laggas på brännvin. De tror jag begagnas ännu. De användes som medicin, för värk tror jag. Kastanjer, klives och lagges på brännvin. Alla sådana skarpa blandningar togs för värk.

De gamla hembrända brännvinet, eller dronkabrännvinet har använts i stor utsträckning både som invärtes och utvärtes bruk.

Pepprar, och kryddmjlikor har även lagts på brännvin.
En gamm. har talat om en undantagsqulle för så länge sen som då di
hembrände, skulle ha visat kanner brännvin i undantag.
Så hade han alltid på halsstoppsflaskor i ett litet skåp, som han
tog fram och bjöd av. Där var en med malört på, en med pepprar, en
med kamfer. Sen var där riklig drankasprit, samt utspädd sådan.
Här är många gamla som påstår di kan inte undvara kamfersbrännvin.
Här har ju funnits bräde som di lagt på brännvin för att få dem som
di bjöd alldeles överfulla. Sen smus, tobaksrök pusta di på flaskan.
Di inte endast blev fulla, utan även sjuka.
På den tiden då ständers pärskan, (som jag ofta besöker) levde, så när när
hem till henne och hon bjöd brännvin, så inde endast di blev fulla utan
rent medvetlösa. Di så själv di begre ej vad hon hade, av bara ett
par glas blev di rent orädliga, och de vara ett par dagar.
Di kunde nästan lägga vad som höt på brännvin.
Rällika av. Både malört och rällika skulle torkas, så endast blomman
repedes av. Salt avu mycket på brännvin till utvärdes bruk.